

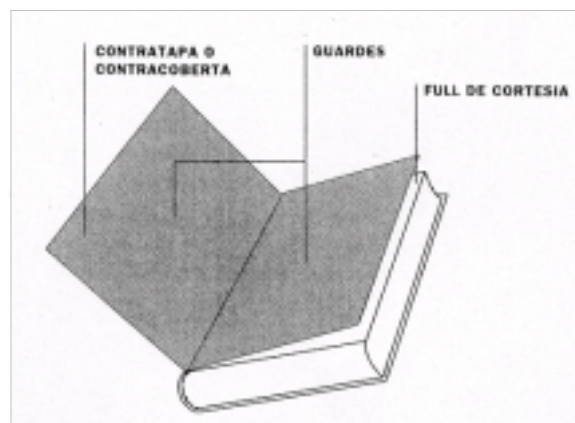
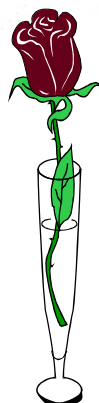
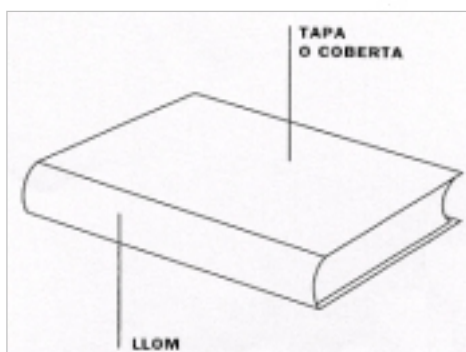


Ara va de llibres

Tot just fa quatre dies de la diada de Sant Jordi i ben segur que us heu regalat algun llibre. Però, ja us l'heu mirat bé? Què us sembla si hi fem un recorregut elemental?

Doncs bé, agafeu-lo, i començarem a especificar-ne les parts. El primer que veiem és la **coberta**, que és el full de paper, cartolina, cartó, etc. que cobreix l'obra: el **llom** i els dos costats plans. Si és dura i recoberta de paper, tela o pell, també la podem anomenar **tapa**. Les **solapes** són prolongacions laterals de la coberta del llibre i es dobleguen cap a la **contracoberta** o **contratapa**. Les **guardes** són els fulls de paper plegats per la meitat que es col·loquen al principi i al final dels llibres, diguem-ne, "presumits"; la part que s'enganxa a la contratapa s'anomena **conraguarda**. Després de les guardes, acostumem a trobar pàgines en blanc, que s'anomenen **pàgines de cortesia** o de **respecte**. El full següent és la **portadella**, que correspon a l'anvers del full que precedeix la portada; és la primera pàgina impresa del llibre i sol contenir el títol de l'obra i el nom de l'autor.

En cas que tingueu l'oportunitat que l'autor o autora del llibre us el dediqui, ha d'escriure la dedicatòria autògrafa a la portadella; però, si decidiu regalar algun llibre i personalitzar l'obsequi, heu d'escriure la vostra dedicatòria a les guardes o als fulls de cortesia.



La **portada** és la pàgina més important del llibre i és on figuren el nom de l'autor, el títol de l'obra i el subtítol –si n'hi ha–, el nom del traductor –si és una obra traduïda–, el peu editorial i l'any, i el lloc d'impressió. Precisament, és de la portada i no de la coberta d'on cal extreure els elements necessaris per elaborar la citació bibliogràfica de l'obra.

I ara ja podeu començar a llegir.

Font: **termcat**, *Butlletí Intern del Departament de la Presidència* i Eumo Editorial.

Fresca com una rosa

Una de les característiques de les llengües d'ús és l'adaptació constant a les característiques que exigeix la comunicació en cada moment. Per això, és essencial conèixer la bibliografia de consulta més actualitzada.

A continuació figuren les darreres edicions dels diccionaris bàsics en català:

Diccionari català-castellà castellà-català. 2 vol. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1998.

Diccionari de la llengua catalana. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1999.

GRAN Diccionari de la llengua catalana. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1999.

L'última edició sempre és la "més fresca"!